

Werkstuk Scholieren.com

Biografie Filosofie Jean-Paul Sartre

anoniem

Jean- Paul Sartre (1905-1980)

Sartre was een franse filosoof, essayist en letterkundige.

Hij is een belangrijk vertegenwoordiger van het existentialisme.

Zijn belangrijkste werk gewijd aan het existentialisme is: "L'Être et le Néant (Het zijn en het niets).

Sartre schreef ook verhalen, toneelstukken en romans.

Win

een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
OPEN DAG 7 november a.s.
Aangeboden door:
NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda

scholieren
.com

Belangrijke romans zijn: Le Mur en de Walging.

Het doel van de filosofie van Sartre is het geven van een analyse van het bestaan (vb: wat is de zin van het leven?).

Bij Sartre is de sleutel van het bestaan het bewustzijn.

Het bewustzijn is voor Sartre 'intentionaliteit': het bewustzijn dat onmiddellijk gericht is buiten zichzelf op iets anders dan zichzelf. Dus buiten het bewustzijn bestaat er ook een werkelijkheid.

Om de werkelijkheid buiten het bewustzijn te bevatten gebruikt Sartre zijn intuïtie. Sartre wijst het idealisme af (het idealisme vindt dat de werkelijkheid puur opzich zelf niet bestaat maar alleen in ons bewustzijn).

Ook wijst hij het realisme af, dat het bewustzijn ziet als voortvloeiend uit de werkelijkheid.

Volgens Sartre zijn er twee gebieden van het zijn:

- être-pour- soi: het bewustzijn dat geheel doorzichtig en volstrekt helder is (het subject) (het voor zichzelf bewust zijn).
- Être-en-soi: de werkelijkheid buiten het bewustzijn. Deze werkelijkheid is hebbject van het bewustzijn.

(Datgene wat ik met mijn bewustzijn waarneem.)

Subject en object kunnen nooit samenvallen.

être-pour- soi en Être-en-soi sluiten elkaar uit.

De negativiteit of het 'niets' van het bewustzijn bestaat hierin dat het bewustzijn zijn eigen object is.

'Het- niet- zijn' houdt in dat er in het bewustzijn een gemis is, daardoor is er een begeerte.

Het menselijk bestaan is een gat. Het bestaan, dat in zichzelf het zijn niet bevat, is een poging het zijn te veroveren. Maar iedere onderneming is gedoemd te mislukken.

Volgens Sartre heeft het leven opzich geen zin, maar het ideaal van het leven is het volmaakt Zijn te veroveren.

Want wij zijn hier om de niet-zin op te vullen maar dat lukt niet.

God bestaat niet volgens Sartre.

Heidegger, ook een belangrijk vertegenwoordiger van het existentialisme waarmee Sartre veel gemeen heeft, zei: "de mens 'geworfen sein'". Wij zijn hier dus gewoon op aarde geworpen zonder een echte zin, bedoeling.

De existentie (het zijn) is de vrijheid.

De vrijheid is primair maar wordt afgebakend door de feitelijkheid (de wereld).

De wereld wordt bepaald door de keuze zelf van de mens. Alles wat in de wereld gebeurd is terug te voeren op de vrijheid en de verantwoordelijkheid van de keuzes van de mens zelf.

Er bestaan geen toevallige gebeurtenissen. Alles komt voort uit keuzes.

De mens bepaald zelf wat goed en slecht is, als je maar wat kiest.

Maar het denken van Sartre lijkt verscheurd door een paradox: de mens heeft aan de ene kant de vrijheid om te kiezen maar wat je ook kiest het mislukt altijd, het is eigenlijk altijd fout.

Vb: Als ik tijdens een oorlog word opgeroepen, is de oorlog 'mijn oorlog', en ik verdien hem: dat wil dus zeggen dat als ik mij niet aan hem onttrek (door bijvoorbeeld zelfmoord te plegen of te deserteren), ik hem gekozen heb uit zwakheid, uit angst voor de publieke opinie, maar in elk geval: gekozen.

Mijn conclusie hieruit is dat de mens een enorme verantwoordelijkheid heeft en dat hij een eenzame weg bewandelt. De werkelijkheid is heel hard.

Sartre ziet twee kanten van de vrijheid:

- de individuele kant: de individuele kant heeft een sterk anarchistisch (tegen het kleinburgerlijk leven) element.

Dit was vooral populair onder de studenten. Dit leidde tot een groten ommekeer in de muziek, kleding en school.

De jeugd wou shockeren.

Sartre weigerde in 1964 de Nobelprijs voor literatuur omdat hij tegen de bourgeois wereld was en daar niet bij wilde horen.

- vrijheid als bevrijding (voornamelijk op sociaal en politiek gebied).

Sartre was lid van de communistische partij (in 1956 stapte hij hieruit o.a. wegens de inval van de Sovjet Unie in Hongarije).

Hij bleef in de klassenstrijd aan de kant van de arbeiders strijden.

Hij was één van de eersten die opkwam voor de geestelijke en culturele waarden van de zwarte bevolking. Hij noemde dit: la négritude.

Ook was hij voorzitter van het Internationaal Tribunaal voor oorlogsmisdaden.